

داد خواهیم بیداد را!



کانون نویسندگان ایران

ما در چهاردهمین سالگرد از دست رفتن عزیزان مان، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، ضمن گرامی داشت آرمان بلند آزادی بیان، آزادی مطبوعات، آزادی انجمن ها و تشکل های مستقل و محو همه ی اشکال سانسور، همچنان بر خواست بحق خود در سراسر این سالیان پا می فشاریم و خواهان محاکمه ی علنی عاملان و آمران این جنایت ها به اتهام قتل مخالفان سیاسی و عقیدتی هستیم.

آه! چهارده ستاره ی سوزان در دلم شعله ور است

مردم آزاده، روشنفکران، زنان و مردان آزادی خواه! چهارده سال پس از قتل تبهکارانه ی محمد مختاری و محمدجعفر پوینده به جرئت می توان گفت که امروز همچنان در بر همان پاشنه می گردد که در خزان ۷۷، و دلیل از روز روشن ترش قتل ستار بهشتی و بلاگ نویس جوان معترض است که تنها به "جرم" بیان عقیده به ضرب کتک و آزار و شکنجه همین چند روز پیش جان خود را از دست داد؛ فریبرز رئیس دانا و منیژه نجم عراقی تنها به "جرم" عضویت در کانون نویسندگان ایران و دفاع پی گیر از آزادی بیان و حقوق مسلم سرکوفتگان روانه ی زندان ها شدند؛ و چنین است وضع ده ها زندانی آزادی خواه دیگر. در بر همان پاشنه می گردد زیرا چنان که در آستانه ی تشکیل دادگاه کذایی متهمان پرونده ی قتل های سیاسی آذر ۱۳۷۷ گفتیم، دادگاهی که پشت درهای بسته و در تاریکی مطلق برگزار گردد، متهمان را صرفاً برای ارتکاب قتل عمد و نه به اتهام کشتار مخالفان عقیدتی- سیاسی محاکمه کند، خانواده های جان باختگان راه آزادی در آن حضور نداشته باشند، و حتی عکسی از چهره ی متهمان در جریان دادرسی در اختیار مردم و رسانه ها قرار نگیرد، به خواست صریح وجدان های آگاه و بیدار برای حساب کشی از رهبران، آمران و دستور دهندگان پشت پرده ی جنایت هیچ اعتنایی نکند و در عوض ناصر زرافشان، وکیل جان باختگان، را تنها به "جرم" دفاع پی گیر و جانانه از حقوق قربانیان مدت پنج سال به زندان بیندازند، اعضای کانون نویسندگان

را به بازجویی بکشند و در یک کلام تعقیب کنندگان خود مورد تعقیب قرار گیرند، آری چنین دادگاهی سرانجامی جز سردرگمی و برجا گذاشتن ریشه های جنایت و تباهی و ادامه ی چرخه ی چرک و خون و جنایت نمی داشت.

آن روز همه ی امید حاکمان آن بود که با این ظاهرسازی ها پرونده ی قتل های پاییز ۷۷ در پیچ و خم هزار دالان شعبه های قضایی گم و گور گردد، نویسندگان متعهد به آزادی نومید شوند و بر جنایت های این چند دهه غبار فراموشی بنشینند و بدین گونه خون فرزندان شریف این سرزمین را پایمال منافع خود کنند. اما چنین نشد. زیرا ما در چهاردهمین سالگرد از دست رفتن عزیزان مان، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، ضمن گرامی داشت آرمان بلند آزادی بیان، آزادی مطبوعات، آزادی انجمن ها و تشکل های مستقل و محو همه ی اشکال سانسور، همچنان بر خواست بحق خود در سراسر این سالیان پامی فشاریم و خواهان محاکمه ی علنی عاملان و آمران این جنایت ها به اتهام قتل مخالفان سیاسی و عقیدتی هستیم.

در چهاردهمین سالگرد قتل های سیاسی پاییز ۱۳۷۷، جمعه ۱۷ آذرماه ساعت ۲ بعد از ظهر مزار عزیزان مان را گل باران می کنیم.

کانون نویسندگان ایران

۱۴ آذر ۱۳۹۱

“مجوز چاپ کتاب” را لغو کنید !

نامه اهل قلم علیه سانسور در ایران



نویسندگان باید بتوانند آزادانه بیندیشند و حاصل اندیشه و هنر خود را آزادانه عرضه کنند. وانگهی، حق مردم است که فارغ از هرگونه سانسور و فشار حکومتی به آثار ادبی، هنری و اطلاعات دسترسی پیدا کنند و آنگاه خود به داوری و نقد بپردازند. برای برونرفت از وضع بسیار اسفناک عرصه ی کتاب و بهبود شرایط نویسندگان و برای برخورداری جامعه از ادبیاتی که شایسته ی مردم آزاداندیش ایران باشد، می بایست “مجوز چاپ کتاب” لغو شود.

تقلاهای چند سال اخیر وزارت ارشاد و دیگر دستگاه های همسو، برای اعمال هر چه شدیدتر سانسور و ایجاد محدودیت ها و تنگناهای بیشتر در راه چاپ و انتشار کتاب بار دیگر ثابت کرد که افول و نزول شأن کتاب و کتابخوانی رابطه ی مستقیمی با سانسور دارد. (نقش وخامت وضع معیشتی مردم حدیث دیگری است). در این چند سال که تیغ سانسور فزون تر و تیزتر از گذشته بر شریان های انتشار کتاب گذارده شده، سقوط تیراژ کتاب ها نیز بیشتر شده است. اگر پنج سال پیش تیراژ دوهزار نسخه ای تیراژی معمول بود، اکنون این تیراژ به کم تر از یک هزار نسخه رسیده است؛ آن هم در جامعه ای که بیش از هفتاد و پنج میلیون جمعیت دارد و هفتاد درصد این جمعیت جوان اند؛ جوانانی تشنه ی دانستن و کشف کردن. با این همه، اگر می بینیم که به کتاب و کتابخوانی اعتنایی درخور نمیشود برای آن است که سانسور دولتی، شأن نویسندگی و کتاب و اعتماد مردم به کتاب را سخت کاهش داده است. در این جا قصد نداریم به تبعات این پدیده ی نامبارک بر زندگی نویسندگان و پدیدآوردگان کتاب پردازیم زیرا رنجامه ی آن مثنوی هفتاد من کاغذ می شود.

ایران از معدود کشورهایی است که در ابتدای قرن بیست و یکم هنوز هم نویسندگانش مجبورند برای نشر آثار خود، از دولت "مجوز چاپ" بگیرند. "مجوزی" که حتی در قانون اساسی حاکمیت نیز به آن اشاره ای نشده است. در حقیقت این روش در حکم به گرو گرفتن آزادی بیان، خلاقیت و معاش نویسندگان از جانب دولت است تا بتواند دیدگاه های خود را بر آثار نویسندگان تحمیل کند؛ حربه ای است برای اعمال تبعیض میان نویسندگان و سوق دادن آن ها به خودسانسوری؛ ابزاری است برای دخالت حاکمیت در عرصه ی ادبیات، هنر و اندیشه.

نویسندگان باید بتوانند آزادانه بیندیشند و حاصل اندیشه و هنر خود را آزادانه عرضه کنند. وانگهی، حق مردم است که فارغ از هرگونه سانسور و فشار حکومتی به آثار ادبی، هنری و اطلاعات دسترسی پیدا کنند و آنگاه خود به داوری و نقد پردازند. برای برونرفت از وضع بسیار اسفناک عرصه ی کتاب و بهبود شرایط نویسندگان و برای برخورداری جامعه از ادبیاتی که شایسته ی مردم آزاداندیش ایران باشد، می بایست " مجوز چاپ کتاب" لغو شود.

ما نویسندگان امضا کننده ی این متن، خواهان لغو فوری " مجوز چاپ کتاب" و کلیه ی مقررات و قوانین مربوط به آن هستیم.

نویسندگانی که مایل به امضای متن هستند میتوانند نام خود را به
آدرس nevisand1391@gmail.com ارسال کنند

لطفا در کنار نام، عنوان خود (نویسنده، شاعر، مترجم) را
بنویسید.

بکتاش آبتین(شاعرو فیلمساز) - علیرضا آبیژ(شاعر و مترجم) - علیرضا آدینه(شاعر) - مهناز آذرینیا(شاعر) - سعید
آرمات(شاعر) - محمد آشور(شاعر) - وحید آقاجانی (شاعر) - مریم آموسا(شاعرو روزنامه نگار) - بابک احمدی(نویسنده و
پژوهشگر) - پروین اردلان(نویسنده) - محمود استاد محمد(نویسنده) - فروغ اسدیپور(نویسنده و مترجم) - سعید
اسکندری(شاعر) - حسن اصغری(نویسنده) - سامان اصفهانی(شاعر و نویسنده) - روحی افسر(مترجم و ویراستار) - مجید
امین مؤید(مترجم) - رحمان امینی(نویسنده) - علی ایرانلو(نویسنده) - علی باباچاهی (شاعرو نویسنده) - پرویز
بابایی(مترجم) - کیوان باژن (نویسنده) - رضا براهنی (نویسنده و شاعر) - سعید بهبهانی (شاعر و نویسنده) -
سیمین بهبهانی(شاعر) - علیرضا بهنام(شاعر) - یونس تراکمه(نویسنده) - محسن توحیدیان (شاعر) - علی جانوند(شاعر
و نویسنده) - علیرضا جباری(مترجم) - جمیله جلیلزاده(شاعر) - ستار جلیلزاده (مترجم) - کامران جمالی(شاعر و
نویسنده) - فرشید جوانبخش(شاعر) - جاهد جهانشاهی(مترجم) - چوکا چکاد(نویسنده و مترجم) - فرخنده حاجیزاده(نویسنده و
شاعر) - حسین حضرتی(نویسنده) - محسن حکیمی(مترجم و نویسنده) - قباد حیدر(نویسنده و شاعر) - رضا حیرانی(شاعر) - مهین
خدیوی(شاعر) - محمد خلیلی(شاعر) - رضا خندان / مهابادی(نویسنده) - هادی خوانساری(شاعر) - مظفر درفش(شاعرو
نویسنده) - علیاشرف درویشیان (نویسنده) - حامد رحمتی(شاعر و مترجم) - خلیل رشنوی (نویسنده) - مصطفی رضیع(مترجم) -
شهرام رفیعزاده (شاعر) - م.روانشید (شاعرو نویسنده) - یداله رویایی(شاعر) - ناصر زرافشان(مترجم و نویسنده) - محمد
زند(شاعر) - غلامحسین سالمی(نویسنده) - فاطمه سرحدیزاده (مترجم) - محمدعلی شاکریکوتا (شاعر) - مسیحا شمس(نویسنده)
- سردار شمسآوری(شاعر) - رضا شنطیا(شاعر) - مظاهر شها مت(شاعرو نویسنده) - محمدحسن شهسواری(نویسنده) - سیدعلی
صالحی(شاعر) - حسن صانعی(شاعر) - پرویز صداقت(مترجم) - حسن صفدری(شاعر و مترجم) - فرزانه طاهری(مترجم) - محمدحسین
طهماسب پور شهرک(شاعر و نویسنده) - هوشنگ عاشورزاده(نویسنده) - رضا عباسی(شاعر و نویسنده) - علی
عبداللهی(شاعرو مترجم) - محمدعلی عمویی(مترجم) - احمد فتحی(نویسنده و شاعر) - پوران فرخزاد(نویسنده و شاعر) -
ابوالقاسم فرهنگ(نویسنده) - جواد قاسمی(شاعر) - محمد قائد(نویسنده و مترجم) - علی قنبری(شاعر) - ناهید
کبیری(نویسنده، شاعر و مترجم) - فرهاد کشوری(نویسنده) - عبدالله کوثری(مترجم) - منیژه گازرانی(نویسنده و
ویراستار) - سعدی گلبیانی(نویسنده) - باربد گلشیری(نویسنده و مترجم) - لیلی گلهداران(شاعر) - محسن
مالجو(نویسنده) - محمد مالجو(مترجم) - جواد مجابی(شاعر و نویسنده) - مهآ محقق(شاعر) - شیدا محمدی(شاعر) - رضا
مرادی اسپیلی(شاعر و مترجم) - محمدحسن مرتجا(شاعر) - حسن مرتضوی(مترجم) - پرویز مسجدی(نویسنده) - اکبر
معصومبیگی(مترجم و نویسنده) - اقبال معتضدی(نویسنده، شاعر و مترجم) - محمود معتقدی(شاعر) - داریوش معمار(شاعر و
نویسنده) - شهین منصوریارانی (شاعر) - جمیله موسوی(شاعر) - نسترن موسوی(مترجم و نویسنده) - فیروزه مهاجر(مترجم) -
علیشاه مولوی(شاعر) - روحاله مهدیپور عمرانی(نویسنده) - اصغر مهدیزادگان (مترجم) - مسعود میری(نویسنده و شاعر) -
منیژه نجمعراقی(مترجم) - علی نگهبان(نویسنده) - ناصر وحدتی(نویسنده و شاعر) - کورش همه خانی(شاعر)

۱۲/۹/۱۳۹۱

بیانیه مشترک مطبوعاتی



فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر
جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران

سازمان ملل نقض حقوق بشر در ایران و سرکوب روزافزون مدافعان حقوق
بشر را به شدت محکوم کرد

در رای گیری امروز، ۸۳ کشور به قطعنامه رای مثبت، ۳۱ کشور رای
منفی و ۶۸ کشور رای ممتنع دادند

سازمان ملل نقض حقوق بشر در ایران و سرکوب روزافزون مدافعان حقوق
بشر را به شدت محکوم کرد

http://www.fidh.org/UN-condemns-HR-violations-in-Iran-۱۲۵۰۱?va_r_mode=calcul

پاریس، سه شنبه، ۷ آذر ۱۳۹۱ – فدراسیون بین المللی جامعه های
حقوق بشر (FIDH) و جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI) از
تصویب قطعنامه امروز با اکثریت قاطع در کمیته امور اجتماعی،
بشردوستانه و فرهنگی مجمع عمومی سازمان ملل در باره وضعیت حقوق
بشر در جمهوری اسلامی ایران استقبال می کنند.
عبدالکریم لاهیجی، نایب رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق
بشر و رئیس جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران، امروز گفت:
«تعداد کشورهای پشتیبان قطعنامه نشان از انزوای روزافزون رژیم
ایران دارد و آشکار نشان می دهد که مجموعه جامعه بین المللی نمی
خواهد سرکوب حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران را تحمل نماید.
حکومت ایران چاره ای جز رعایت کامل حقوق بین المللی حقوق بشر و
دعوت از گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در ایران و گزارشگران
موضوعی سازمان ملل ندارد.»

در رای گیری امروز، ۸۳ کشور به قطعنامه رای مثبت، ۳۱ کشور رای
منفی و ۶۸ کشور رای ممتنع دادند.

سازمان های ما به ویژه از این واقعیت استقبال می کنند که این
قطعنامه بسیاری از ملاحظه ها و پیشنهادهایی را که ما در اوایل ماه
اکتبر با اعضای سازمان ملل در میان گذاشتیم در بر گرفته است. در

این پیشنهادها، ما نقض فاحش و ادامه دار حقوق بشر در ایران را مطرح و از جمله موارد زیر را خاطر نشان کردیم:

- تعداد رو به افزایش اعدام های پنهانی و در انظار عمومی، و نیز با استفاده از روش های وحشتناک و غیرانسانی شامل سنگسار؛ رویه ادامه دار اعدام کودکان؛ به کارگیری مجازات اعدام علیه اقلیت های قومی و افرادی که به اتهام «جرایم جنسی» مجرم شناخته می شوند؛
- قصور از رعایت کردن موازین قانونی دادرسی؛ استفاده گسترده از شکنجه و رفتارها و مجازات های ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز دیگر، از جمله برای گرفتن اعتراف دروغ؛
- محدودیت بیشتر آزادی بیان و تشکل، مثل سانسور شدید روزنامه ها و بستن آنها؛ فیلتر کردن وبگاه های اینترنتی؛ آزار و تعقیب مدافعان حقوق بشر و از جمله فعالان سندیکایی؛
- مواد متعدد قانون تازه مجازات اسلامی، شامل گسترده تر شدن طیف جرایم مبهم و مستوجب اعدام، ناقض حقوق بین المللی بشر هستند؛
- نابرابری جنسیتی و خشونت علیه زنان، از جمله مقررات تازه که زنان را از تحصیل در تعدادی از رشته های دانشگاهی محروم می کنند؛
- تبعیض پیوسته علیه اقلیت های قومی و دینی؛
- سرکوب مدافعان حقوق بشر و به طور مشخص محکومیت های شدید اعضای کانون مدافعان حقوق بشر به زندان؛
- رویه به شدت ناعادلانه و تبعیض آمیز بررسی صلاحیت ها در انتخابات مجلس و ریاست جمهوری.

سوهیر بالحسن، رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر، نیز گفت:

«رای سازمان ملل سرکوب ادامه دار تمام مدافعان حقوق بشر در ایران و خانواده های آنها را نیز محکوم می کند. برای مقابله با سرکوب رو به فزونی مدافعان حقوق بشر، ما باید پشتیبانی خود را از تمام فعالان حقوق بشر، وکلای دادگستری، فعالان سندیکایی، روزنامه نگاران و دیگران افزایش دهیم.»

تماس مطبوعاتی:

فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر (FIDH):

Arthur Manet / Audrey Couprie: +۳۳ ۱ ۴۳ ۵۵ ۲۵ ۱۸ / +۳۳ ۱ ۴۳ ۵۵

۹۴ ۴۲ ۲۸ ۷۲ ۶ +۳۳ / ۱۹ ۹۰

Twitter: fidh_ngo

press@fidh.org

جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI):

lddhi@fidh.net

درباره وضعیت حقوق بشر در ایران

بیانیه احمد شهید در اسلو

گزارشگر ویژه سازمان ملل گفت که بهرغم تقاضای‌های مکرر جامعه بین‌الملل برای توقف اعدام‌ها در ایران و ابراز نگرانی نسبت به تشکیل دادگاه‌های منصفانه علیه متهمان، فقط در ماه اکتبر سال جاری ۱۰ نفر، از جمله سعید صدیقی، اعدام شده‌اند.

احمد شهید، گزارشگر ویژه سازمان ملل پس از یک سفر ۱۲ روزه به آلمان، سوئد و نروژ و گفت‌وگو با شاهدان عینی و فعالان حقوق بشر، طی بیانیه‌ای در اسلو به جنبه‌های گوناگون نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران اشاره کرد.

گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور وضعیت حقوق بشر در ایران در یک کنفرانس مطبوعاتی در اسلو، پایتخت نروژ با قرائت بیانیه‌ای نظر خود را درباره وضعیت حقوق بشر در ایران ابراز کرد.

احمد شهید در آغاز بیانیه‌ی خود از دولت‌های آلمان، سوئد و نروژ قدردانی کرد و گفت که این سه کشور با تقاضای او برای اجرای "مأموریت فاکت-یابی" در کشورهايشان بدون قیدوشرط موافقت کرده بودند. وی گفت که این مأموریت بسیار موفقیت‌آمیز بود و او توانسته است مجموعه‌ی ارزشمندی از اطلاعات را طی مأموریت خود در برلین، استکهلم و اسلو گردآوری کند.

به گزارش شبکه سی ان ان، احمد شهید در کنفرانس مطبوعاتی خود در ۲۲ نوامبر (۲ آذر) در اسلو گفت: «در طول ۱۲ روز گذشته من با ده‌ها فرد ایرانی‌تبار، فعال حقوق بشر، مقامات دولتی و کارشناسان

آکادمیک ملاقات و گفت‌وگو کردم.»

وی از تمام کسانی که اطلاعات خود را، به‌ویژه کسانی که به‌عنوان شاهد عینی دست‌اول، مشاهدات خود را در رابطه با وضعیت حقوق بشر در ایران در اختیار او گذاردند، تشکر کرد.

آقای شهید تأکید کرد که وی برای سنجش میزان اعتبار و باورمندی اظهارات شواهد، معیارهای سختگیرانه‌ای در نظر گرفته است. بر پایه‌ی این سنجه‌ها، وی در این سفر به شهادت‌های قابل باوری دست یافته است که تصویری بسیار نگران‌کننده از وضعیت حقوق بشر در ایران را بازتاب می‌دهند.

افزایش نگران‌کننده‌ی شمار اعدام‌ها

احمد شهید گفت که شمار اعدام‌ها در ایران به مرز هشدارآمیزی رسیده است که طی هفته‌ها و ماه‌های گذشته سرعت‌گرفته‌اند. «بر اساس گزارش‌های موثق، چنان‌که خود دولت ایران نیز موردهای بسیاری را تأیید کرده، شمار اعدام‌ها در دو هفته‌ی گذشته دست‌کم ۳۲ مورد ولی احتمال می‌رود که ۸۱ مورد بوده باشد.»

گزارشگر ویژه سازمان ملل گفت که به‌رغم تقاضای‌های مکرر جامعه بین‌الملل برای توقف اعدام‌ها در ایران و ابراز نگرانی نسبت به تشکیل دادگاه‌های منصفانه علیه متهمان، فقط در ماه اکتبر سال جاری ۱۰ نفر، از جمله سعید صدیقی، اعدام شده‌اند.

وی گفت: «افزایش اعدام‌ها در ایران برای من بسیار هشداردهنده است، و من دولت ایران را یکبار دیگر فرامی‌خوانم به تعهدات بین‌المللی خود در تضمین دادگاه‌های منصفانه و توقف مجازات اعدام پایبند بماند.»

وضعیت وخیم اقلیت‌های گوناگون در ایران

آقای شهید اظهار داشت: «من نسبت به نوع رفتار با اقلیت‌های گوناگون در این کشور، که آماج اصلی سیاست‌های سرکوبگرانه حکومت ایران هستند، ابراز نگرانی می‌کنم. این فقط اقلیت‌های دینی که به‌رسمیت شناخته نمی‌شوند، مانند بهائیان و یارسان [اهل حق] نیستند، بلکه گروه‌های به‌رسمیت شناخته‌شده‌ای مانند جماعت‌های دینی مسیحیان و جماعت‌های معینی از مسلمانان سنی نیز هدف فشارهای فزاینده قرار دارند. من همچنین به‌شدت نگران اقلیت‌های قومی،

از جمله بلوچ‌ها، کردها، عرب‌های اهوازی، ترکمن‌ها و مردم آذربایجانی هستیم که محرومیت‌آنها، در کنار سرکوب‌های سیاسی، با فشارهای زبانی و فرهنگی نیز توأم است.»

بدتر شدن وضعیت زنان در ایران

گزارشگر ویژه سازمان ملل در بیانیه‌ی خود به معضلات زنان نیز پرداخت. وی گفت: «وضعیت زنان در ایران طی ماه‌های گذشته بدتر شده است، به‌ویژه از زمانی که سیاست آموزشی تفکیکی [تفکیک جنسیتی] به اجرا درآمده است، و فعالان حقوق زنان مورد آزار قرار می‌گیرند و گاه به‌خاطر آزادی بیان، از جمله دفاع از حقوق زنان و یا حقوق آموزشی و اظهارات فرهنگی دستگیر می‌شوند.»

احمد شهید اشاره کرد که بر اساس یک لایحه‌ی دولت جمهوری اسلامی که در مجلس این کشور در دست بررسی است، زنان زیر ۴۰ سال فقط با اجازه ولی و قیم خود موفق به دریافت گذرنامه خواهند شد.

آقای شهید افزود که وضعیت اقلیت‌های جنسی (دگرباشان) نیز بسیار هشداردهنده است، زیرا دولت بر هر نوع رابطه‌ای که با موافقت طرفین برقرار شده، نظارت شدید دارد.

فشار شدید دولت ایران بر فعالان حقوق بشر

احمد شهید در بخش دیگری از بیانیه‌ای خود گفت: «دولت ایران به آزار، دستگیری و زندانی‌کردن مدافعان حقوق بشر، که گاه خود حقوقدان هستند، همچنان ادامه می‌دهد، و نگرانی جدی در مورد استقلال حقوقدانان و نیز استقلال قوه قضائیه برانگیخته است. در حالی‌که من از آزادی کشیش یوسف ندرخانی در ماه سپتامبر خوشنود گشتم، ولی تأسف خوردم که چند روز پس از آن مقامات ایران وکیل مدافع او، محمدعلی دادخواه را احضار کردند و او را به اتهامات واهی به زندان افکندند. خانم نسرين ستوده، دیگر حقوقدان و مدافع حقوق بشر هم‌اکنون زندانی است که به دلیل رفتار مقامات با خانواده‌اش در اعتصاب غذا به سر می‌برد، و من به‌شدت نگران وضعیت او هستم.»

آقای شهید با ابراز نگرانی نسبت به خبر مرگ وبلاگ‌نویس ایرانی ستار بهشتی در زندان گفت که او به دلیل حق قانونی خود در آزادی بیان به زندان افتاده بود و به احتمال در اثر جراحات ناشی از شکنجه جان خود را از دست داده است.

گزارشگر ویژه سازمان ملل در این رابطه دولت جمهوری اسلامی را خطاب قرار داد و گفت: «من انتظار دارم که دولت ایران تحقیقاتی گسترده، بیطرفانه و شفاف در مورد علت مرگ وی صورت دهد و روش تحقیق و نتایج آن را علنی سازد، و هر فردی که در مرگ او دست داشته است را مجازات کرده و خسارت وارده به خانواده‌ی وی را به طور متناسب جبران کند.»

آقای شهید به دیگر قربانیان رویدادهای خونین پس از انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۸۸ اشاره کرد. وی یکبار دیگر بر فراخوان گذشته‌ی خود تأکید کرد که مقامات ایران باید برای روشن شدن علت مرگ افرادی که در ناآرامی‌های پس از انتخابات سال ۸۸ کشته شده بودند، تحقیقات بیطرفانه‌ای را آغاز کنند.

احمد شهید گفت: «متأسفانه به نظر می‌آید که فضا برای هر نوع اندیشه و بیان مستقل تنگ است و مقامات دولت ایران، به هر دلیلی، با نقض تعهدات بین‌المللی و حتا نقض قوانین خود، مایل بدان نیستند.»

گزارشگر ویژه سازمان ملل در پایان بیانیهِی خود ابراز امیدواری کرد که دولت ایران در رابطه با آنچه او در این بیانیهِ و نیز در جزئیات گزارشهای خود ارائه داده است، به منظور احترام حقوق بشر، آزادی و حاکمیت قانون، رویکرد خود را تغییر دهد.

آقای شهید پس از پایان سخنان خود به پرسشهای حضار پاسخ گفت.

برگرفته از تارنمای [www.iranpress.org](#)

دلنوشته ای از خواهران اعدام شدگان به خواهر ستار بهشتی

امید ماست که روزی ما، همراه تو و همه مادران و پدران و خواهران و برادران و همسران و فرزندان شاهد محاکمه امران و عاملان این جنایات هولناک باشیم و دنیایی سرشار از عدالت و انسانیت را در

سرزمینمان تجربه کنیم.

گر تو خاموش بمانی
چه کسی خواهد بود؟
که گواهی دهد:
اینجا، بودند
عاشقانی که زمین را به دگر آیینی
خواستند آذین بندند و
چه شیدا بودند!

ما هم مانند تو و خواهر جمیل سویدی و مصطفی کریم بیگی و هزاران
خواهر دیگر، رنج ربودن برادرهایمان را در سینه داریم. سی و سه
سال است که این زخم ها نه تنها کهنه نمیشوند بلکه هر بار با
شنیدن پیام خواهری که به جمع ما میپیوندد، تازه تر و تازه تر
میشود.

خوشحالیم که صدای تو را ما شنیدیم و مردم ایران شنیدند.
ما حتی در غم از دست دادن عزیزانمان، که فقط به جرم دفاع از
انسانیت جان شیفته شان را ربودند، امکان و اجازه سوگواری هم
نداشتیم و این غم جانکاه را همراه با پدر و مادر، خواهران و
برادران، آنهم در آواره گی، در تبعید، در بی کجاآبادهای این
جهان، به دوش کشیدیم و همچنان به دوش میکشیم!
دردا که تو هم برادرت را بجرم پرتو افکندن بر تاریکخانه های
استبداد حاکم از دست داده ای،

اما بسیار خوشحالیم که امروزه صدای اعدام های دهه تاریک شصت و به
خصوص قتل عام شصت و هفت آنچنان سهمگینانه برملا شده است که کسی از
حکومتیان هم جرات اعتراف به شرکت در این جنایات علیه بشریت را
ندارند!

امید ماست که روزی ما، همراه تو و همه مادران و پدران و خواهران
و برادران و همسران و فرزندان شاهد محاکمه امران و عاملان این
جنایات هولناک باشیم و دنیایی سرشار از عدالت و انسانیت را در
سرزمینمان تجربه کنیم.

ما در کنار تو هستیم و داد را از بیدادی که بر ما رفته است فریاد
میکنیم!

رخشنده حسین پور، ملکه مصطفی سلطانی، منیره برادران، سحر محمدی، مرسده محسنی، ناهید همت بلند، شهرزاد شابخشی،
نسرین ابراهیمی، مرسده قاندي، شکوفه ابراهیم زاده، شهره بزرگی، لیلا قلعه بانی، فائزه محسنی، رویا رضایی

امضاها ادامه دارد...

بیانیه مطبوعاتی

برنامه نظارت بر حمایت از مدافعان حقوق بشر: 

خانم سوهیر بالحسن، رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر، گفت: «این محکومیت نا عادلانه تنها با هدف ترساندن خانم دهقان و مجازات فعالیت های حقوق بشری شوهرش صادر شده است. نه تنها مدافعان حقوق بشر را به زندان می افکنند، بلکه اعضای خانواده های آنها را نیز مدام مورد آزار و تهدید قرار می دهند. این سیاست آزار و تعقیب علیه مدافعان حقوق بشر قابل پذیرش نیست.»

حکم محکومیت خودسرانه همسر عبدالفتاح سلطانی به قصد خاموش کردن صدای مدافعان حقوق بشر و خانواده های آنها صادر شده است
http://www.fidh.org/arbitrary-conviction-of-Masumeh-۱۲۴۷۲?var_mode=calcul

پاریس - ژنو، ۳۰ آبان ۱۳۹۱ (۲۰ نوامبر ۲۰۱۲) - برنامه نظارت بر حمایت از مدافعان حقوق بشر، که برنامه مشترک «فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر» (FIDH) و «سازمان جهانی مبارزه با شکنجه» (OMCT) است، به شدت حکم محکومیت همسر عبدالفتاح سلطانی وکیل حقوق بشری را محکوم می کند.

بر اساس اطلاعات دریافتی از جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (LDDHI)، در تاریخ ۸ آبان ۱۳۹۱، شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب اسلامی خانم معصومه دهقان، همسر عبدالفتاح سلطانی، وکیل دادگستری و عضو مؤسس کانون مدافعان حقوق بشر را به اتهام «تبلیغ علیه نظام» پیرو مواد ۵۰۰ و ۱۹ قانون مجازات اسلامی به یک سال زندان که به مدت پنج سال تعلیق شده است و پنج سال محرومیت از سفر به خارج از کشور محکوم کرد. حکم دادگاه به دو سفر او در سال های ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ برای دریافت جایزه حقوق بشر شهر نورنبرگ از طرف همسر خویش اشاره کرده است.

این حکم در تاریخ ۲۷ آبان (۱۷ نوامبر) به خانم دهقان ابلاغ شد و او ۲۰ روز برای اعتراض به آن مهلت دارد.

برنامه نظارت یادآوری می‌کند که این اولین باری نیست که خانم معصومه دهقان با این نوع آزار و تهدید روبه‌رو می‌شود. دادگاه انقلاب اسلامی مستقر در زندان اوین او را از تاریخ ۱۴ تا ۱۹ تیر ماه ۱۳۹۰ در سلول انفرادی زندانی کرد و او را برای همکاری با ماموران امنیتی و انجام اعتراف‌های دروغین علیه همسرش زیر فشار قرار داد. همسر او عبدالفتاح سلطانی که در حال حاضر در زندان اوین است به ۱۳ سال زندان در تبعید در شهر دورافتاده برازجان (استان جنوبی بوشهر) به فاصله ۱۲۰۰ کیلومتر از محل اقامت خانوادگی خود محکوم شده است.

خانم سوهیر بالحسن، رئیس فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر، گفت: «این محکومیت ناعادلانه تنها با هدف ترساندن خانم دهقان و مجازات فعالیت‌های حقوق بشری شوهرش صادر شده است. نه تنها مدافعان حقوق بشر را به زندان می‌افکنند، بلکه اعضای خانواده‌های آنها را نیز مدام مورد آزار و تهدید قرار می‌دهند. این سیاست آزار و تعقیب علیه مدافعان حقوق بشر قابل پذیرش نیست.»

برنامه نظارت همچنین یادآوری می‌کند که این حکم محکومیت در چارچوب سرکوب عمومی علیه جامعه مدنی ایران صادر شده است. در این زمینه، چندین عضو کانون مدافعان حقوق بشر در چند سال گذشته، به ویژه پس از انتخابات مورد مناقشه ریاست جمهوری در سال ۱۳۸۸، قربانی آزارهای قضایی و بازداشت‌های خودسرانه شده‌اند. در واقع، علاوه بر آقای سلطانی، خانم نسرین ستوده، و آقایان محمد سیف زاده و محمدعلی دادخواه به ترتیب حکم‌های محکومیت شش سال، دو سال و نه سال زندان را می‌گذرانند.

آقای جرال استابِرک، دبیر کل سازمان جهانی مبارزه با شکنجه، نیز اضافه کرد: «ما این کارزار بی‌امانِ آزار مدافعان حقوق بشر و خانواده‌های آنها در ایران و نیز این محکومیت تازه را محکوم می‌کنیم. بسیار مهم است که دولتمردان ایران به مسئولیت‌های خود پایبند باشند و در تمام شرایط اعلامیه سازمان ملل در باره مدافعان حقوق بشر، اعلامیه جهانی حقوق بشر و تمام عهدنامه های بین المللی حقوق بشر را که ایران تصویب کرده رعایت کنند.»

برنامه نظارت از دولتمردان ایران به تأکید می‌خواهد که به هر گونه آزار علیه خانم دهقان پایان دهند و تمام مدافعان حقوق بشر زندانی را فوری و بدون قید و شرط آزاد کنند.

تماس برای اطلاعات بیشتر

FIDH: Arthur Manet / Audrey Couprie: + ۳۳ ۱ ۴۳ ۵۵ ۲۵ ۱۸ •

• OMCT: Delphine Reculeau : + ۴۱ ۲۲ ۸۰۹ ۴۹ ۳۹

ترجمه و پخش: جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران (عضو فدراسیون بین
المللی جامعه های حقوق بشر):

lddhi@fidh.net

فیس بوک

<http://www.facebook.com/lddhi.fidh>

Twitter: @fidh_fa